

Diagnoza klasy III technikum i opis postępowania korekcyjnego

Data dodania: 2009-05-27 21:31:49

Autor: Aneta Walczyk

Pełnienie funkcji wychowawcy uważam za szczególną okazję oddziaływania na kształtowanie charakteru i postaw młodzieży. Aby oddziaływanie wychowawcze było skuteczne, niezbędnym warunkiem jest przeprowadzenie diagnozy klasy. Diagnozując klasę dowiemy się jakie panują w niej relacje, normy, role, jaki jest jej stosunek do wymagań szkolnych, jakie ma relacje z wychowawcą. Poznamy potrzeby grupy klasowej. Dzięki temu będziemy mogli podjąć właściwe działania wychowawcze, opracować programy wychowawcze zgodne z zainteresowaniami uczniów, ich rozwojem intelektualnym i emocjonalnym. Prezentowaną poniżej diagnozę przeprowadziłam w klasie III technikum gastronomicznego.

Metody badawcze zastosowane w diagnozie: obserwacja, rozmowa, test socjometryczny J. L. Moreno, ankieta.

1. Poczucie bezpieczeństwa - poziom wysoki (wystarczy podtrzymać).

W porównaniu do poprzednich dwóch lat zauważyłam wysoki wzrost bezpieczeństwa w klasie. Uczniowie ujawniają wobec siebie myśli, potrzeby uczucia, trudności, wspierają się, czują się ze sobą dobrze. Trudne sprawy, konflikty, są publicznie ujawniane i można nad nimi z całą klasą pracować.

2. Akceptacja - odrzucenie - poziom wysoki (wystarczy podtrzymać).

Uczniowie akceptują i doceniają odmiennosc swoich postaw, stylów życia, w klasie jest miejsce dla każdego. Jakich zachowań klasa nie zaakceptuje?

- chuligaństwa,
- wandalizmu,
- pomówień

Kto nie jest w klasie akceptowany? Nie ma przypadków odrzucenia przez klasę.

3. Spójność - fragmentacja - poziom średni (warto systematycznie pracować nad jego podwyższeniem).

W klasie istnieje podział na podgrupy (4 - 7 osobowe), które potrafią ze sobą współpracować.

W klasie można wyróżnić cztery główne grupy nieformalne, nazwałam je następująco: „prymusi”, „społecznicy”, „ludzie z Przytorza”, „wagarowicze”. Do grupy „prymusów” należy 6 uczennic, które uzyskują bardzo dobre wyniki w nauce, przywiązują dużą wagę do pogłębiania swojej wiedzy i uzyskiwania nowych umiejętności, nie wagarują. Liderem tej grupy jest Paulina, bardzo dobra uczennica (średnia ocen 5,2), posiada zawsze swoje własne zdanie, potrafi go bronić przed innymi. Do grupy „społeczników” należy 7 uczennic. Najbardziej aktywna jest Malwina. Osiągają one średnie wyniki w nauce, bardziej od nauki interesuje je działalność w różnych szkolnych i lokalnych akcjach społecznych (np. na rzecz Domu Dziecka). Zawsze można na nie liczyć. Grupę „ludzi z Przytorza” tworzy 5 uczniów (4 dziewczyny i 1 chłopak). Mieszkają na jednym osiedlu, w sąsiadujących ze sobą blokach. Liderem tej grupy jest Karolina. Bywają w tych samych osiedlowych klubach. Mocno podkreślają swoje miejsce zamieszkania. Należą do grona uczniów dobrych i nie sprawiają większych problemów wychowawczych. „Wagarowicze”, to kolejna nieformalna grupa, pojawiła się pod koniec klasy drugiej. Liczy 5 uczennic, które wagarują, nad naukę przedkładają wesołe i przyjemne spędzanie czasu. Uzyskują średnie i słabe wyniki w nauce. W szkole (na lekcjach, przerwach) są spokojne, potrafią współpracować z resztą klasy.

W poprzednich latach nauki podział ten był bardziej widoczny. W klasie trzeciej stał się mniej wyraźny. Jakie są kryteria podziałów w klasie?

- kryterium osiągnięć w nauce,
- kryterium gotowości do wykonywania prac i posłuszeństwa,
- kryterium podejmowania różnych ról społecznych,
- kryterium porozumiewania się,
- kryterium atrakcyjności poszczególnych osób wobec siebie.

Jakie są przyczyny tych podziałów? Przyczyna tego zjawiska tkwi w różnicach zainteresowań, sposobie traktowania obowiązków szkolnych czy też w bliskości miejsca zamieszkania.

4. Realizacja potrzeb indywidualnych.

Większość uczniów mogła ujawniać i realizować swoje osobiste cele na forum klasy. Jednak znalazły się w klasie osoby, których potrzeby i interesy były mniej ważne, z których zdaniem mniej się liczone. Osobom tym zostały przypisane...

Dostęp do pełnej treści możliwy po zalogowaniu.

Literka.pl Literka.pl